

Publicerad 2017-05-18 21:17 av Maria Sundelin

Det här var jag efter all utfrysning

Spillra

Jag vet att jag är trasig

En spillra av ett slitet liv

Ty jag har tappat tron på glädjen

Ja hela tillvaron har mist sin glans

För när andra sviker gör sanningen det med

Och hur ska jag finna mitt eget värde

När fallen kommer på varandra

Jag har redan fallit och fallit om igen

Och varje gång jag föll dog en bit

Av det självförtroende jag en gång hade

Ty det är så lätt att riva ner

Allt det som tog årtal att bygga upp

En missriktad mening ett sårande ord

Är allt som behövs för att rasera ett liv

Så medan mina tårar bränner och hjärtat blöder

Rinner den sista tron på värde ut i natten

Tillsammans med glädjen som aldrig fanns

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten